

A Szegedi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Szegeden, 2017. november 7. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

V É G Z É S T:

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt **az I. r. vádlott és társai** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2017. július 6. napján kihirdetett **2.Bf.322/2016/21.** számú ítéletének **IV. rendű vádlott neve IV. rendű vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja azzal, hogy az elkobozni rendelt bűnjelek lefoglalásának megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi.**

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A Kecskeméti Járásbíróság a 2016. február 2. napján kihirdetett 5.B.986/2013/65. számú ítéletével **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlott bűnösségét 7 rendbeli lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb), bc) alpont, (4) bekezdés b) pont], 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb), bc) alpont, (5) bekezdés b) pont], 1 rendbeli lopás büntetében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb), bc) alpont, (3) bekezdés b) pont] és 1 rendbeli állatkínzás büntetében [Btk. 244. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés a) és b) pont] állapította meg, mely bűncselekményeket a IV. rendű vádlott mint társtettes követett el. Ezért halmazati büntetésül 2 év 6 hónap börtönre, valamint 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által 2012. június 26. napjától 2012. július 18. napjáig előzetes fogvatartásban, majd 2012. október 1. napjáig házi őrizetben töltött időt. Kimondta, hogy a vádlott a szabadságvesztésből a büntetés legalább kétharmad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. A vádlottat 10.863.160,- forint vagyonelkobzás megfizetésére kötelezte. I., II. és III. rendű elítélt társával egyetemlegesen kötelezte a vádlottat több magánfél részére kártérítés és az államnak eljárási illeték megfizetésére. Ugyanezen terhelt társaival egyetemlegesen kötelezte 640.175,- forint bűnügyi költség és külön 3.810,- forint bűnügyi költség megfizetésére az állam részére.

Az első fokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezéseket jelentettek be:

- az ügyész **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlott terhére, a kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyosítása végett,
- **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlott a büntetés enyhítése, védője az állatkínzás büntette alól felmentésért, egyebekben a kiszabott büntetés enyhítése végett.

A Bács-Kiskun Megyei Főügyészség Bfel.B.620/2016. számú átiratában az ügyészi fellebbezést azzal tartotta fenn, hogy **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlott cselekményeinek 9 rendbeli - két esetben

folytatólagosan elkövetett - lopás büntetteként [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bb) és bc) alpontja, egy esetben (5) bekezdés b) pont, hat esetben (4) bekezdés b) pont, két esetben (3) bekezdés b) pont ba) alpont] történő minősítését, az állatkínzás büntette [Btk. 244. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés a) és b) pont] miatt emelt vád alól történő felmentését, az első fokú ítélet tényállásának és jogi indokolásának a kiegészítését és pontosítását, a vádlottal szemben alkalmazott vagyoneklobzás összegének mérséklését, a megítélt polgári jogi igények pontosítását, a házi őrizetben töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámítására vonatkozó rendelkezések kiegészítését a beszámítási kulcs feltüntetésével, egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

IV. rendű vádlott neve IV. rendű vádlott védője - fenntartva az első fokú ítélet kihirdetése után bejelentett fellebbezését -, azt annyiban módosította, hogy megalapozatlanság okából elsődlegesen az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A másodfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék a 2017. július 6. napján kihirdetett 2.Bf.322/2016/21. számú ítéletével az első fokú ítéletet megváltoztatta és **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlott cselekményeit 10 rendbeli - két esetben folytatólagosan - társtettesként elkövetett lopás büntettének [Btk. 370. § (1), (2) bekezdés bb), bc) pontjára figyelemmel, két esetben (3) bekezdés ba) pont, hét esetben (4) bekezdés b) pont, egy esetben (5) bekezdés b) pont] minősítette. A IV. rendű vádlottal szemben kiszabott börtön tartamát 1 év 7 hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 2 évre enyhítette. Megállapította, hogy a házi őrizetben töltött idő beszámítása esetén egy napi szabadságvesztésnek 4 nap házi őrizetben töltött idő felel meg. A IV. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyoneklobzás összegét 3.083.495,- forintra leszállította.

IV. rendű vádlott neve IV. rendű vádlottal szemben 1 rendbeli a Btk. 244. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés a) és b) pont szerinti társtettesként elkövetett állatkínzás büntette miatti ítéleti rendelkezést hatályon kívül helyezte és e vonatkozásban a vádlottal szemben indult büntetőeljárást megszüntette.

A magánfelek által az elsőfokú eljárásban előterjesztett polgári jogi igényekre figyelemmel helyesbítette **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlott és társai által egyetemlegesen fizetendő kártérítés és eljárási illetékek összegét. Egyebekben az első fokú ítélet **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlottra vonatkozó részét helybenhagyta.

A másodfokú ítélet ellen **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlott védője jelentett be fellebbezést, amelyet nem indokolt.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.253/2017/1-II. számú átiratában a Kecskeméti Törvényszék 2.Bf.322/2016/21. számú ítélete **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlottra vonatkozó részének a Be. 392. § (4) bekezdése szerinti tanácsülésen történő helybenhagyását indítványozta annak észrevételezése mellett, hogy álláspontja szerint a másodfokú bíróság által halmazati büntetésül kiszabott 1 év 7 hónap börtönbüntetés és 2 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés inkább enyhe büntetésnek tekinthető, mint súlyosnak.

Az ítéletábra a védő fellebbezését alaptalannak találta.

Az ítélet tábla megállapította, hogy a harmadfokú eljárás lefolytatásának törvényi feltételei a Be. 386. § (1) bekezdés c) pontja alapján fennállanak, mert a másodfokú bíróság az első fokon elítélt vádlottal szemben a büntetőeljárást megszüntette.

A harmadfokú bíróság a Be. 387. § (1) bekezdése szerint eljárva a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást felülbírált abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e.

Ennek során a harmadfokú bíróság megállapította, hogy az eljárási szabályokat mind az első, mind a másodfokú bíróság betartotta, nem történt olyan eljárási szabálysértés ami az első vagy a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

Íratszerűen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást teljes körűen lefolytatta, amelynek eredményeként - a XII. tényállási pontot kivéve - megalapozott ítéleti tényállást állapított meg, amit a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja szerint eljárva az iratok tartalma, illetve **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlott vonatkozásában az általa becsatolt okiratok alapján a IV. rendű vádlott igazolt betegségeivel, valamint a bejelentett kárigények összegével egészített ki, illetőleg helyesbített.

A másodfokú bíróság az így kiegészített, illetőleg helyesbített tényállást irányadónak tekintve bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és mondta ki, hogy a IV. rendű vádlott és védője által az ítélet megalapozottságát vitató fellebbezések kizárólag a bizonyítékok mérlegelését támadják, amelyek megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban nem vezethetnek eredményre.

A harmadfokú eljárás törvényi lehetősége azáltal nyílt meg, hogy a Kecskeméti Törvényszék - osztva a Bács-Kiskun Megyei Főügyészség által kifejtetteket - azt állapította meg, hogy a tényállás XII. pontját illetően az elsőfokú bíróság a IV. rendű vádlott esetében törvényes vád hiányában járt el. Sem a vádirat, sem a vádmódosítás nem tartalmazott **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlottra vonatkozó cselekvőséget a tényállás XII. pontjában. Ezért a másodfokon eljáró törvényszék a Be. 373. § (1) bekezdés I/c) pontja alapján a IV. rendű vádlottat illetően az állatkínzás büntette miatti első fokú ítéleti rendelkezést hatályon kívül helyezte és a vádlottal szemben az eljárást törvényes vád hiánya okából megszüntette.

A másodfokú bíróság által végzett kiegészítésekkel, pontosításokkal az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása megalapozott, így módon az a Be. 388. § (1) bekezdésére figyelemmel irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

A másodfokon eljáró törvényszék helyesen állapította meg, hogy **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlott tényállásban részletezett magatartása - a megyei főügyészségi indítványtól eltérően nem 9, hanem 10 rendbeli lopás büntettének minősül. Az eltérés abból eredt, hogy az ügyészség vád tárgyává tette ugyan a IV. rendű vádlottnak a tényállás VI. pontjában részletezett magatartását is, de azt az ügyészség nem minősítette. A Be. 2. § (3) bekezdése szerinti alapvető rendelkezés, hogy a bíróság csak olyan személy büntetőjogi felelősségéről dönthet, aki ellen az ügyész vádat emelt, és csak olyan cselekmény miatt, amit a vádirat tartalmaz. Ugyanezen § (4) bekezdése szerint a bíróság köteles a vádat kimeríteni. A vádiratban részletezett magatartás köti a bíróságot, ellentétben a vád szerinti minősítéssel. Ezért helyesen állapította meg azt a másodfokú bíróság, hogy a vádlottnak a

tényállás VI. pontjában részletezett magatartása a Btk. 370. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bb) és bc) alpontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő lopás büntettét valósította meg.

Abban is helyesen foglalt állást a törvényszék, hogy a vádlottnak a tényállás XI. pontjában leírt cselekvősege folytatólagosan elkövetettnek minősül, figyelemmel a rövid időközre, a sértett azonosságára, az egységes elhatározásra és az ugyanolyan bűncselekményre.

Azt is helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlott esetében a Btk. 244. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő tártstettségben elkövetett állatkínzás büntettének megállapítására törvénysértően került sor, mert sem a vádirat, sem a vádmódosítás nem tartalmazott olyan ténymegállapítást, amely szerint a IV. rendű vádlott e bűncselekmény elkövetésében részt vett volna. Az előzőekben már hivatkozott Be. 2. § (3) bekezdése szerint a bíróság csak annak a személynek a büntetőjogi felelősségéről dönthet, aki ellen vádat emeltek és csak olyan cselekmény miatt, amelyet a vád tartalmaz.

A 2/2013. (VII.8.) BK véleménnyel felülvizsgált 1. BK vélemény A/I. pontja részletesen foglalkozik a vád törvényességével. A törvényes vád fogalmát és a vád tárgyát a Be. 2. § (2)-(4) bekezdésének rendelkezései határozzák meg. A vád törvényességének alaki feltétele, hogy a bírósági eljárás lefolytatását vádlói jogosultsággal rendelkező személy kezdeményezze. A Be. 2. §-nak (2) bekezdése a törvényes váddal szemben támasztott minimális tartalmi követelményeket határozza meg. Ez pedig az, hogy a vád meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi. Ha ezek a feltételek nem teljesülnek, úgy bírósági eljárás nem indulhat, illetve nem folytatható. A bírósági eljárás kezdeményezésére irányuló kifejezett akarát, azaz a vádolás, a vádirat (bírósághoz történő) benyújtása által teljesül.

Tekintettel arra, hogy jelen ügyben sem a vádirat, sem az ügyészi vádmódosítás a tényállás XII. pontját illetően **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlottra vonatkozóan semmilyen magatartást nem tartalmazott (abban a IV. rendű vádlott neve fel sem merült), az elsőfokú bíróság törvényes vád hiányában törvénysértően állapította meg a IV. rendű vádlott bűnösségét tártstettesként elkövetett állatkínzás büntettében.

Ezt az eljárási szabálysértést korrigálta a törvényszék azzal, hogy az erre vonatkozó ítéleti rendelkezést a Be. 373. § (1) bekezdés I/c) pontja alapján hatályon kívül helyezte és a IV. rendű vádlottal szemben az eljárást megszüntette.

A törvényszék pótolta a járásbíróság indokolásának hiányosságát a vádlottal szemben alkalmazandó jogszabályt illetően is, mert az elsőfokú ítélet konkrétan nem jelölte meg, hogy miért a hatályos Btk. rendelkezéseit látta kedvezőbbnek a vádlott számára. A másodfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában helyesen mutatott rá arra, hogy az elbíráláskori értékhatárok folytán a IV. rendű vádlottnak a tényállás IX. pontjában részletezett magatartása enyhébben minősül, mint az elkövetéskor hatályban volt törvényi rendelkezések alapján. A törvényszék arra is helyesen mutatott rá, hogy az elbíráláskori törvény egyéb rendelkezései, így a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés is kedvezőbb, mint az elkövetéskor hatályban volt jogszabály. Ezért helyesen döntött,

amikor **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlott bűncselekményeit nem az elkövetéskor, hanem az elbíráláskor hatályos Btk. alapján minősítette.

A bűnösségi körülményeket vizsgálva az ítéletábra további súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlott a tényállás IV. és XI. pontjában írt cselekményeit folytatólagosan követte el. A tényállás II., IX. és X. pontját illetően súlyosító körülmény, hogy az elkövetési érték a felső érték határához közeli, míg a tényállás VII. pontját illetően enyhítő körülmény, hogy az elkövetési érték az alsó határt alig haladta meg.

Egyebekben az első- és a másodfokú bíróság maradéktalanul feltárta a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket. Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlott esetében a büntetési tételkeret kettő évtől tizenkettő évig terjedő szabadságvesztés, amelynek középértéke 7 év. A másodfokú bíróság a számba vett enyhítő körülmények közül nyomatékos súllyal értékelte a IV. rendű vádlott javára beismerő vallomását, megromlott egészségi állapotát és a hat évet meghaladó időmúlást. Ezért a vádlott javára a középértéktől lényegesen eltért és a szabadságvesztés büntetését 1 év 7 hónapra enyhítette. E körben azonban nem hivatkozott a Btk. 82. § (1) bekezdés és (2) bekezdés c) pontjára, ezért azt a harmadfokú bíróság pótolta.

Az ítéletábra álláspontja az, hogy ennél enyhébb tartamú szabadságvesztés vagy a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése már veszélyeztetné a büntetési célok megvalósulását. Nem vitás, hogy a vádlott a bűncselekmények elkövetésekor büntetlen előéletű volt, ugyanakkor 2011. március 29. és 2011. augusztus 3. napja között rendszeres haszonszerzés végett az ország különböző területein viszonylag rövid időn belül társaival együtt tíz (a folytatólagosságot figyelmen kívül hagyva 12) bűncselekmény elkövetésében vett részt. Ezért az ítéletábra a büntetés enyhítésére nem látott indokot. A bűncselekmények többszörös halmazatára, többszörös minősülésére figyelemmel az úgynevezett enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott szabadságvesztés tartama inkább enyhe, mintsem eltúlzott. A vádlott terhére bejelentett fellebbezés hiányában ennek csupán megállapítására szorítkozott a másodfokú bíróság.

A törvényszék indokoltan enyhítette a IV. rendű vádlottal szemben kiszabott mellékbüntetés tartamát öt évről kettő évre figyelemmel arra, hogy a vádlott mind ez ideig a törvénnyel nem került összeütközésbe és a büntető eljárás során részletes, feltáró jellegű vallomást tett.

Azt helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a vagyonekbeavatkozás általános, általa hivatkozott törvényi feltételei fennállnak valamennyi bűncselekmény esetében, de ott, ahol a magánfelek polgári jogi igényt terjesztettek elő, abban a körben vagyonekbeavatkozásnak nincs helye. Ezzel kapcsolatban nem hivatkozott a 69. BK vélemény II. pontjára, mely szerint amennyiben a bűnös úton elért vagyongyarapodás a polgári jogi igény megítélésével kimerül, nincs helye vagyonekbeavatkozásnak. Ezért e vonatkozásban a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság indokolását kiegészítette.

A törvényszék az elsőfokú eljárásban benyújtott polgári jogi igényeknek megfelelően helyesbítette a vádlottak által fizetendő kártérítés és ehhez igazodóan az eljárási illeték összegét. Ezzel kapcsolatosan azonban sem az első, sem a másodfokú bíróság nem hivatkozott a Ptk. 6:519. §-ára, ezért azt a harmadfokú bíróság pótolta.

A törvényszék az elsőfokú eljárásban az iratok közt meglévő bűnjeljegyzék alapján a törvénynek megfelelően rendelkezett azokról a bűnjelekről, amelyekről az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni, nem hivatkozott azonban a Be. 155. § (1) bekezdésére, ezért azt a harmadfokú bíróság pótolta.

Észlelte a harmadfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság tévesen megszüntette azon bűnjelek lefoglalását is, amelyeket elkobozni rendelt. Ezek a bűncselekmény elkövetési eszközei voltak, elkobzásuk törvényes. Annak jogszabályi alapja azonban - figyelemmel arra, hogy a törvényszék valamennyi vádlott esetében az elbíráláskori Btk.-t alkalmazta -, nem az 1978. évi IV. törvény, hanem a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja. Elkobzás esetén azonban a bűnjel lefoglalásnak megszüntetéséről nem kell rendelkezni (BH 1995. 148. II.), ezért azt az ítélet tábla mellőzte.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla a fellebbezést alaptalannak találta, ezért a másodfokú bíróság ítéletének **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlottra vonatkozó részét a rendelkező részben írt helyesbítéssel a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

Szeged, 2017. november 7.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

. Cserhádi Ágota sk.
előadó bíró

Sefta Márta dr. sk.
bíró

A Szegedi Ítélet tábla Bhar.I.547/2017/4. számú végzése és a Kecskeméti Törvényszék 2.Bf.322/2016/21. számú ítéletének **IV. rendű** vádlott neve IV. rendű vádlottra vonatkozó része a jelen végzés folytán a mai napon jogerős, és végrehajtható.

Szeged, 2017. november 7.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke